

foretages af Private. Hvad endelig angaaer den høitærede Ministers Stilling til Sagen, da skal jeg ikke nægte, at jeg troede at kunne vente, at Ministeren ikke saa bestemt havde modsat sig Udvalgets Ændring til § 1.

Formanden: Rigsdagsmanden for Hjørring Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

L. C. Peeterfen: Jeg frasælber Ordet.

Formanden: Rigsdagsmanden for Sjællandshavns 8de Valgkreds har Ordet.

Minesaad: Det var blot med Hensyn til et Punkt, jeg vilde gjøre nogle Bemærkninger. Jeg forstod den ærede Ordfører saaledes, at han for sit Bedkommende frasalbt at forsvare det Forslag, som han er gaaet ud fra (Ordføreren: Nei!). Ja, da jeg nu hører, at den ærede Ordfører ikke frasalber det og da jeg har hørt Udtalelser i samme Retning af et andet æret Medlem i Udvalget, saa skal jeg tillade mig at gjøre følgende Bemærkning. Jeg har ikke rigtig kunnet forstaae det ærede Medlem af Udvalget, som er fra Thisted Amt, altsaa fra et Amt, i hvilket denne Lov vil faae Anvendelse. Det ærede Medlem sagde, at den finantssielle Side ved Sagen var ingenlunde det Vigtigste, thi Befolkningen vilde kun blive ringe; nei, det Vigtigste var, at man i Amtet ikke havde nogen Tillid til Beplantningen og at man, naar man skulde have Befolkninger i saa Henseende, vilde lægge Hindringer i veien derfor. Saaledes synes mig, at den ærede Rigsdagsmand paa en og samme Tid har meent, at det finantssielle Spørgsmaal var meget ubetydeligt og samtidig dermed fremhævet, at det vilde faae en indgribende Betydning. Da den Grund netop ikke blev anført af den ærede Ordfører, saa troer jeg, at den store Betydning, som den blev tillagt af det andet ærede Medlem af Udvalget, vistnok er kommet deraf, at han saae, at den Grund, som Ordføreren for Udvalget først fremsatte, blev saa særdeles lille. Thi den Paastand er dog virkelig efter min Overbevisning aldeles ubegrundet, at man ikke kan paalægge Amtene at udrede $\frac{3}{10}$ af Udgifterne, fordi der er Dele af Amtene, som ingen Interesse

have af Sandflugtens Dæmpning. Jeg kan i den Henseende henholde mig til, hvad der er yttret af den ærede Rigsdagsmand fra Viborg, og naar den ærede Ordfører dertil svarede, at det var en anden Sag med Veie, fordi der kunde blive anlagt Veie paa andre Steder i Amtet, saa at det kunde komme til at gaae lige op, hvormod der ikke kunde komme Klitter paa andre Steder end der, hvor de nu ere, da skal jeg bemærke, at denne Indvending slet ikke passer, thi der kan blive Spørgsmaal om andre Arbejder end Klitarbeidet. Jeg skal anføre et Exempel, og det har undret mig, at den ærede Ordfører ikke er kommet til at tænke derpaa, nemlig Omfostningerne ved Controllen ved Fiskeriet i Limfjorden, som forleden Dag blev forhandlet her i Thinget. Dengang man vedtog den efter min Mening meget uheldige Bestemmelse, at Amtene ikke skulde deeltage i Udgifterne ved Controllen, da var det, saavidt jeg veed, den ærede Ordfører selv, der sagde: „Hvad Interesse have de deroppe i Stagen af Fiskeriet i Limfjorden, hvorfor skulle de bidrage dertil?“, og det er ogsaa ganske i Overeensstemmelse med hvad den ærede Ordfører nu siger; men det maa paa den anden Side ogsaa kunne oplyse ham om, at der maa kunne være Interesser paa de forskellige Steder, som kunne komme til at gaae lige op. Beboerne oppe i Stagen have f. Ex. Interesse af Klitterne, og derfor ville de, at de øvrige Amtets Beboere skulde deeltage i Udgifterne; de, der boe ved Limfjorden, have Interesse for Fiskeriet i Fjorden, og derfor ville de have, at de øvrige Amtets Beboere skulde deeltage i Udgifterne derved, og saaledes kommer det jo ogsaa i Amtene til at gaae lige op.

L. C. Møller: Den ærede Ordfører lod mig sør høre, at jeg havde begyndt med en Anerkjendelse, men at jeg siden ligesom havde svækket denne Anerkjendelse ved at tale mod, hvad det ærede Udvalg havde foreslaaet. Det er Noget, som er en Selvfølge, at hvad man billiger, det anerkjender man, og hvad man ikke kan billige, maa man sætte sig imod. Naar Lo gaae een Veie og deres Veie stilles, fordi de have forskjelligt Maal, saa kan man